

آسیای شرقی در ۲۵ سال آینده

تلخیص و ترجمه: محمدرضا متوسلی

نبات و نظم نباید مانع خلایق گردد و خلایق بدون نظم احتمالاً نتیجه‌ای جز بدبختی ندارد. جالبترین و موفق‌ترین اجتماعات سعی می‌کنند نبات و نظم را همراه با خلایق داشته باشند بنابراین، اجتماعات کارآ و انسانی بین نظم و فردگرایی تعادل ایجاد می‌نمایند.

قرن نوزدهم قرن اروپا بود، قرن بیستم قرن آمریکا و قرن ۲۱ قرن آسیا است.

ژاپن تکنولوژی دارد، چین منابع دارد و هر دو نسبت به هم منافع متقابل دارند. آسیای شرقی مسیر پرمانعی دارد، در ۲۵ سال آینده این منطقه در جهان سریعترین رشد را خواهد داشت و موتورهای آن رشد صنایع سبک می‌باشند که به اروپا و آمریکای شمالی صادر خواهند شد. سیاست بکارگیری اینگونه صادرات به عنوان موتور رشد برای کشورهایی از قبیل سنگاپور، هنگ‌کنگ و متحدین اروپا مثل ژاپن و کره مؤثر واقع شده ولی برای غولی مانند چین کارگر نخواهد افتاد.

پس از جنگ «دوم جهانی»، کشورهای آسیای شرقی از طریق کپی کردن محصولات آمریکای شمالی و اروپا فن‌آوری را کسب می‌نمودند اما اکنون ژاپن کشوری است که خود رهبر دنیا در ارائه فن‌آوری است. آمریکا و انگلیس از فن‌آوری ژاپن چیزها یاد گرفته‌اند. ژاپن مثل هر ملت دیگری با این مشکل مواجه است که «هرچه صنعت تولیدی بهره‌ورتر شود نسبت اشتغال نیروی کار کمتر می‌گردد.»

ژاپن بزرگترین امپراطوری تجاری جهان است. مردم ژاپن با سه چالش باید روبرو شوند:

دو نسل پیش، ژاپن جوانترین کشور جهان بود و اکنون پیرترین کشورهاست.

با جمعیت پیر، زیرا جمعیت پیر موجب کاهش رشد اقتصادی و سطح زندگی کارگرانش می‌گردد.

رهبر منطقه‌ای جهان شدن، مسئول امنیت خود بودن و راهنمای بالغ و عاقل برای سایر کشورهای در حال پیشرفت از نظر فن‌آوری بودن.

ژاپن - بزرگترین امپراطوری تجاری روی زمین

ژاپن می‌تواند ثابت کند که ژاپنی‌های پیر سالم و دانشمند مانند پیران سایر کشورها نیستند بلکه می‌توانند بهره‌وری بیشتر و انعطاف‌پذیری بالاتری داشته باشند. ژاپن از منافع صادرات غیرملموس خود مانند سود سهام و سرمایه‌گذاری‌هایش در خارج نیز بهره‌مند خواهد گردید.

ژاپن بیشتر شبیه بریتانیای اواخر قرن نوزدهم خواهد شد تا ژاپن پس از جنگ، بنابراین سیاست خارجی متوجه حفظ آن سرمایه‌گذاری‌ها و جریان درآمد ناشی از آنها خواهد شد و بدنبال موقعیتهای سرمایه‌گذاری جدید خواهد رفت تا صادرات فیزیکی.

تسا سال ۲۰۱۰ ژاپن ۳ صنعت موتورسازی بریتانیا را به عنوان مثال کنترل خواهد کرد و اکثر مکانهای اداری مهم مراکز شهری آمریکا رمالک خواهد شد و هتل‌های زنجیره‌ای خود را در اطراف دنیا گسترش خواهد داد. در آینده به تدریج سرمایه‌گذاری ژاپن از آمریکای شمالی و اروپا به آسیا منتقل خواهد شد.

با وجود این ژاپن باید در تخلیه ثروت خود بصورت سرمایه‌گذاری در کشورهای آمریکایی و اروپایی دقت نماید. لاقط در اولین سالهای قرن دیگر آسیا از موقعیتهای سرمایه‌گذاری بهتر برخوردار خواهد بود زیرا رشد سریعتری خواهد داشت.

ممکن است ژاپن به دو مسیر کشیده شود: یکی اینکه شغل‌های کم‌جاذبه را به تدریج به خارج صادر کند و به درآمد سرمایه‌گذاری در حال افزایش خود اتکا نماید و دیگر اینکه کار انتقال تکنولوژی و آموزش به دنیا را شروع نماید و از نقش رهبری لذت ببرد. زیرا هرچه بیشتر آموزش دهد، خود بیشتر راجع به سایر جوامع می‌آموزد و برای حفاظت خود از رشک و حسد دیگران ناچار است بیاموزد. با احتمال زیاد همزمان در هر دو جهت حرکت خواهد کرد.

تایوان در آینده به منطقه اقتصادی چین ملحق خواهد شد. مرحله بعدی توسعه اقتصادی در تایوان نه تنها به سرمایه گذاری با مقیاس بزرگ بلکه نیاز به انتقال به محصولات با ارزش افزوده بالاتر دارد، و این کار ساده‌ای نخواهد بود.

سنگاپور

سنگاپور جذاب است، زیرا کاملترین نمونه یک کشور منظم و با دانش دنیاست. در نسل آینده اگر کشوری بتواند با ژاپن رقابت کند و از اروپا و آمریکای شمالی سبقت بگیرد همین سنگاپور است! گر چه فی‌نفسه به لحاظ کوچک بودن سهم آن در اقتصاد جهانی زیاد نیست.

اندونزی، مالزی، کامبوج، لائوس و تایلند

اندونزی پس از چین و ژاپن به لحاظ بزرگی و منابع طبیعی اقتصاد در منطقه خواهد شد. مالزی به لحاظ نزدیک بودن به سنگاپور بزرگ‌ترین خواهد بود. اما مهم‌ترین نقطه تمرکز رشد را مجموعه کشورهای ویتنام، کامبوج، لائوس، تایلند و برمه تشکیل خواهند داد. در صورت داشتن دولت شایسته و درست و متعهد به سیستم بازار، کل این منطقه به جهش اقتصادی نائل خواهد شد و تا سال ۲۰۲۰ درآمدی شبیه سطح درآمد تایوان کنونی خواهند داشت.

در هر صورت منطقه به سرنوشت خود خواهد رسید و این در حالی است که هیچ کشوری در غرب انگیزه کمک به آنان را ندارد و منطقه باید روی پای خود بایستد.

استرالیا و نیوزیلند

همزمان با فاصله آسیا از آمریکای شمالی و اروپا، کشورهای استرالیا و نیوزیلند به تدریج از جنوب بطرف شمال متمایل می‌شوند. تا سال ۲۰۲۰ کشور استرالیا به تدریج جزء آسیا خواهد شد و به بزرگترین منطقه اقتصادی جهان یعنی آسیا خواهد پیوست. بیشترین مهاجرین استرالیا و نیوزیلند آسیایی هستند. این دو

است تجزیه شود!! در هر صورت بقیه دنیا در قرن آینده از چین می‌ترسند. **ببرهای قدیم و جدید**

۴ کشور صنعتی جدید آسیای شرقی: کره جنوبی، تایوان، هنگ کنگ و سنگاپور، دارای تجربه رشد اقتصادی سریع هستند و به یکدیگر بصورت یک مجموعه کمک می‌کنند. پیش بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۰ دو کره بهم ملحق و یک کشور واحد بشوند و برای اینکار یک همکاری دو جانبه لازم است نه تسخیر یکی بوسیله دیگری. کشور کره جنوبی به لحاظ موفقیت اقتصادی و جمعیت بیشترش شریک برتر خواهد بود و یک برهه از زمان برای اتحاد عملی طول خواهد کشید تا به عنوان یک مقوله اقتصادی واحد تلقی شوند.

چین - غولی که بیدار می‌شود

نیروی کار ارزان چین در کاهش قیمت کالا مؤثر است. توسعه صادرات با ارزش افزوده بالا راهی طولانی و مشکل است، و آمریکای شمالی، اروپا و ژاپن هم بیکار نمی‌نشینند. چین باید بیشتر به رشد داخلی خود تکیه کند تا به رشد ناشی از صادرات. تنها چیزی که می‌تواند چین را متوقف کند تجزیه چین بصورت نامطبوع و خطرناک است و خطرناکترین دوره برای چین حدود ۱۵ سال دیگر است زیرا موفقیت‌های مناطق صنعتی جدیدش تضمین می‌گردد و شهرنشینان آن مناطق شروع به تقاضای آزادیهای موجود در خارج را می‌نمایند چین در صورتی که خوب اداره نشود دچار سردرگمی، قحطی و جنگ می‌شود و ممکن

سرانجام، دنیا سالمتر خواهد شد. اکثر مردم طولانی‌تر زندگی می‌کنند، بهتر تغذیه می‌شوند و بطور کلی از هر مرحله تاریخ انسانی قبلی بهترند. ملل آگاه جهان می‌دانند که با معاضدت و تعاون می‌توانند موقعیتهای خوب را برای همه بهبود بخشند.

خطرات آینده ظرف ۲۵ سال

یک خطر بارز، فاجعه بزرگ زیست محیطی و منابع طبیعی است. به عنوان مثال، به منظور درک احتمال یک انفجار مخرب آتش فشانیه یا یک زلزله بزرگ، کافیهست که فقط نظری به صد سال گذشته بنمائیم. محل اتفاق مهمتر از ماهیت اتفاق است! دو مکان خاص آسیب پذیرند: توکیو و لوس آنجلس. از نظر منطق، ساختن بزرگترین شهر متراکم و دومین مرکز بزرگ آمریکا بر روی خطوط زلزله بی معنی بود. این خطوط زلزله در مکانهایی قرار گرفته‌اند که به لحاظ جابجایی قشر زمین پیوستگی صخره‌ها در آنجا از بین رفته است.

به چهار دلیل آثار یک زلزله در هر یک از این دو شهر تنها دارای عواقب محلی نیست بلکه بیشتر جنبه فرامحلی دارد:

- ۱- وابستگی مالی کشورها.
  - ۲- اثر وقفه ناگهانی تکنولوژی پیچیده بر محیط زیست.
  - ۳- فشار زاینده زیست محیطی بر جهان.
  - ۴- ایجاد شکافهای عمیق درون اجتماعات.
- در حالیکه درباره بلاهای طبیعی تجربه زیادی کسب کرده‌ایم، نمی‌دانیم که آیا اینهمه آسمان خراشهایی که ظرف ۲۰ سال گذشته ساخته شده‌اند تاب تحمل ضربه یک زلزله را دارند یا نه؟ و یا نمی‌دانیم که آیا سیستمهای ارتباطی و کامپیوتری آنها به اندازه کافی قوی هستند که سوابق و اطلاعات رامتلاشی نساژند؟ آیا اثری از سوابقی که بازسازی آنها خیلی مشکل خواهند بود بر جای می‌ماند؟ یک زلزله شدید در توکیو یا لوس آنجلس می‌تواند بر صنعت بیمه جهان فشار زیادی را اعمال

فردگرایی تعادل ایجاد می‌نمایند. به عنوان مثال اگر از همشهریان خواسته شود تا کارت شناسایی قابل کنترل بطور الکترونیکی با خود همراه داشته باشند تا جنایت کاهش یابد، آزادی بعضی افراد محدود شده است، اما چون افراد بیشتری می‌توانند آزادانه در شب در خیابانها قدم بزنند، آزادی دیگران افزایش یافته است.

تشویق همشهریان به رفتار منظم، تلف نکردن وقت دادگاهها به شکایتهای بیخودی، عدم رانندگی خطرناک، مصرف نکردن مواد افیونی و سیگار، در نرفتن از بار مالیات، استفاده نکردن از بیمه‌های اجتماعی که حق آنها نیست و... نه تنها جنبه انسانی و اجتماعی دارد بلکه دارای جنبه‌های قوی اقتصادی است. سطح زندگی نسل آینده در دنیای توسعه یافته بستگی زیادی به رفتار نسل حاضر همراه با مسئولیت اخلاقی و مدنی دارد. اگر کشورها آرزوی غنی‌تر شدن دارند، مردم آنها مجبورند یاد بگیرند تا بهتر رفتار کنند. در دنیای صنعتی پیشرفته، بهره‌وری ادامه خواهد یافت اما این افزایش بهره‌وری کند خواهد بود و منافع آن بطور نامساوی توزیع می‌شود! اکثر منافع بهره‌وری در آن قسم از اقتصاد جذب می‌شود که نفع آن به تمامی مردم نمی‌رسد. بنابراین پیش‌بینی می‌شود که سطح زندگی مردم اروپای غربی، آمریکای شمالی و ژاپن در سال ۲۰۲۰ فقط کمی بیشتر از سال ۱۹۹۰ باشد. اگر نتوانیم پا به پای بهره‌وری تولید، بهره‌وری خدمات و صنعت را بالا ببریم، رونق سطوح زندگی واقعاً مشکل خواهد بود. در این رابطه: بهترین راهنما برای مقابله با فشارهای اجتماعی مراجعه به تاریخ است.

کشور از رونق آسیای شرقی سود می‌برند و آینده خوبی نیز دارند.

رابطه با غرب

چین و ژاپن تا سال ۲۰۲۰ نقش قابل احترامی خواهند داشت و نظم جهانی را شکل خواهند داد. رهبران آسیا در نشریات جهانی راجع به حقوق بشر و محیط زیست اظهار نظر خواهند کرد. ایده‌های آسیایی که فعلاً جلوه‌ای ندارد در آن موقع ممکن است بر غرب اثر گذارد. مسلماً پول آسیایی نیز در آینده بر غرب اثر می‌گذارد.

کارآئی در انواع فعالیت‌های اقتصادی شرط لازم است تا کشوری بتواند موفق باشد و اعمال نفوذ نماید اما کافی نیست. موفقیت پایدار نیاز به نظم، درستی و ثبات اجتماعی دارد، همانطوریکه تجربه آرژانتین نشان می‌دهد حفظ موفقیت با بی نظمی مشکل است. با وجود این، ارزشهای ثبات، نظم و درستی مطلق نیستند. حتی با ثبات‌ترین کشورها گهگاه دچار زلزله سیاسی خواهند شد. به عنوان مثال، شاید کانادا به دو قسمت تقسیم شود. حتی منظم‌ترین کشورها ممکن است بیشترین تصادفات جانی ترافیکی را داشته باشند. آلمان دو برابر بریتانیا تصادف منجر به مرگ در جاده‌هایش دارد. حتی درست‌ترین و نجیب‌ترین کشورها از دزدی و فساد رنج می‌برند. ژاپن بنوبه خود مسائل گانگستری و شیادان سیاسی دارد. ثبات و نظم نباید مانع خلاقیت گردد و خلاقیت بدون نظم احتمالاً نتیجه‌ای جز بدبختی ندارد. جالبترین و موفق‌ترین اجتماعات سعی می‌کنند ثبات و نظم را همراه با خلاقیت داشته باشند بنابراین، اجتماعات کارآ و انسانی بین نظم و

نماید. جدا از ملاحظات مالی، تکنولوژیهای جدید ممکن است بطور غیر منتظره‌ای آسیب‌پذیر باشند: راجع به اثر یک زلزله بزرگ بر ایستگاههای نیروی اتمی هیچ تجربه‌ای نداریم: آنچه مطمئناً می‌توان گفت که زلزله بزرگ بعدی در ژاپن یا کالیفرنیا، اثر اقتصادی بزرگتری نسبت به شوکهای گذشته در جهان خواهد داشت!؟

ارزیابی اثرات دو یا سه مورد که همزمان مشکل آفرینند راحت نیست زیرا مجموعه آنها بیشتر است از جمع تک تک آنها. به عنوان مثال، انفجار آتش فشانی که موجب کاهش مقدار نور در دو فصل تولیدی گردیده، همراه با خرابی محصول کامل دیگر، به اضافه رشد مداوم سریع جمعیت، می‌تواند یک فاجعه باشد.

احتمال بیشتر ترکیب خطرات چهارم و پنجم می‌باشد: در حالیکه یک اجتماع هماهنگ ممکن است از طریق یک فاجعه باهم متحد و منسجم شوند، یک جامعه غیرمنسجم ممکن است با یک فاجعه از هم بپاشد. شورشهای لوس آنجلس در ۱۹۹۲

به آمریکا این هشدار را داد که بین هرج و مرج و نظم مدنی فقط یک خط نازکی وجود دارد. اگر ضربه یک فاجعه طبیعی بر این شهر آشوب زده آمریکا فرود می‌آید و مقامات بطور جدی کار را بدتر می‌کردند آنوقت انفجار اجتماعی رخ می‌داد و چهره شهر لوس آنجلس برای همیشه عوض می‌شد.

واقعیت تولید انبوه نیروی هسته‌ای، دنیا را از حیث ایمنی از حوادث و امکان عملیات جنگ هسته‌ای مکان خطرناکی ساخته است.

تاکنون خطرناکترین واقعه، حادثه چرنوبیل (Chernobyl) بوده است. حادثه‌ای که علاوه بر اثر آن بر سلامتی حدود ده میلیون نفر، به روابط سیاسی بین روسیه و اوکراین، با نتایجی که هنوز مشهود نیست، لطمه زده است. با وجود بیش از چهارصد نیروگاه هسته‌ای و تأسیسات زیاد هسته‌ای دیگر در سراسر جهان، پیش بینی می‌شود که طی نسل آینده باید منتظر حوادث بیشتری باشیم، که بعضی از آنها ممکن

است از حادثه چرنوبیل جدی‌تر باشند. زمینه بارز نگرانی ایمنی وجود سایر راکتورها در شوروی سابق است که با طراحی مشابه ساخته شده‌اند و تعدادی از همین کارخانه‌های هسته‌ای شوروی نیز روی خطوط زلزله ساخته شده‌اند. نگرانیهای شدیدتر، امکان ترکیب یک حادثه هسته‌ای با چند چیز دیگر است: مثلاً فاجعه طبیعی، یا یک حمله تروریستی. آنچه که هر کسی باید درک کند اینست که فاجعه‌های هسته‌ای دیگری اتفاق خواهند افتاد اما با چه شدت و کی؟

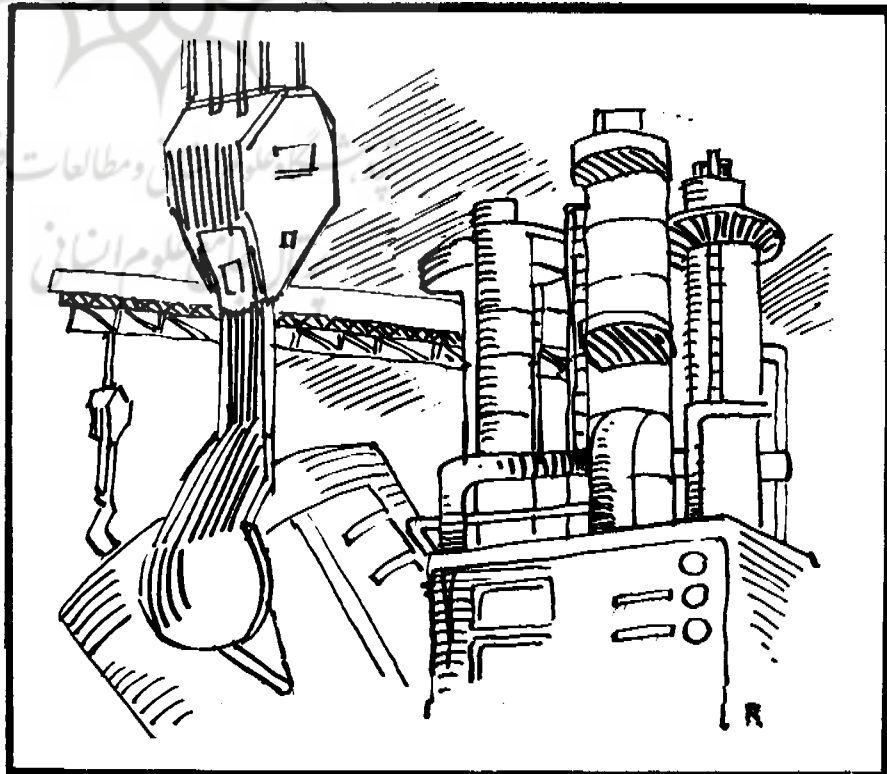
نوع کاملاً مختلف تهدید دیگر، ناشی از عدم هماهنگی نژادی و قبیله‌ای و اقلیتهای مذهبی است.

تنش در اروپای غربی و شرقی منجر به مهاجرت‌های مرزی خواهد شد. فشار برای مهاجرت بیشتر به ویژه از آفریقای شمالی افزایش خواهد یافت. اروپا مسن‌ترین و تقریباً ثروتمندترین جمعیت جهان را دارد. آفریقا جوانترین و فقیرترین جمعیت دنیا را دارد. به ناچار تمام اروپا کنترل‌های مهاجرتی را تشدید خواهد کرد.

لین احتمال وجود دارد که تمام مردمی که در اروپا زندگی می‌کنند در صورتیکه سفیدپوست نباشند از اروپا اخراج شوند. کار عمیقاً زشتی است اما غیرممکن نیست. شاید اصلاح‌نژاد یوگسلاوی قبلی به سایر نقاط اروپا سرایت کند.

در آمریکا، تنش‌های بین سیاه و سفید همراه با تنشهای بین مهاجرین و اقلیتهاتشدید خواهد شد. انتقال صلح‌آمیز از یک کشور آمریکائی که حاکمان آن اروپائیان سفیدپوست می‌باشند و با فرهنگ خود آنها اداره می‌نمایند به یک کشور آمریکائی که واقعاً چندنژادی است، و کاملاً از اروپا متفاوت است، بزرگترین چالش آمریکا است که باید در نسل آینده با آن مواجه شود.

تهدید دیگر ناشی از ویروس کشنده

«ایدز» است. اکنون منطقی است فرض کنیم که پیشرفت قابل ملاحظه‌ای علیه ایدز در شکل فعلی خواهد شد، اما هیچ تضمینی وجود ندارد که شکل خود را بکرات عوض نکند و به گونه ویران کننده‌تری باز نگردد. ظهور مجدد سل و بیماریهای مشابه آن در غرب باعث می‌شود که بیشتر مواظب باشیم.

در انتظار دنیای بهتر

انتظار می‌رود که اکثر کشورها از دوره‌های گوناگون تاریخی گذشته خود خیلی بهتر اداره شوند. پیشرفتهای واقعی در روسیه، چین، آمریکای لاتین و قسمتهایی از آسیا بوجود خواهد آمد. اما در کیفیت حکومت اکثر کشورهای غربی، تغییر قابل ملاحظه‌ای رخ نخواهد داد. دولت‌های مهم جهان طی ۲۵ سال آینده مرتکب اشتباه‌های بزرگ کمتری نسبت به ۲۵ سال گذشته خواهند شد. اکثر کشورها نه تنها بهتر اداره می‌شوند بلکه دارای دانش بیشتری خواهند بود.

دنیای تکنولوژی و ارتباطات بهتری از قبل خواهد داشت. ظرف چند لحظه اخبار مربوط به یک داروی جدید، سیاست‌های دولتی جدید، و اخبار هر موفقیتی در سراسر دنیا پخش می‌شود. تکنولوژی در حال پیشرفت است: هر سال، حتی هر ساعت، این پیشرفتهای در یک گوشه دنیا صورت می‌گیرد که در نهایت زندگی مردم را از نظر مادی بهتر می‌کند. کاربرد تکنولوژی ممکن است برای این نباشد که مردم جهان توسعه یافته در اتومبیل‌های بزرگتر رانندگی کنند، بلکه ممکن است برای تشویق آنها در استفاده از اتومبیل‌های کوچکتر باشد، و یا به جای رانندگی از مخابرات استفاده کنند، و سفر نکنند. این کار موجب خواهد شد محیط زیست بهتری داشته باشیم. با ارتباطات پیشرفته، اطلاعات و ایده‌ها سریعتر از قبل وارد

صحنه بازار می‌شوند. ارتباطات نه تنها انتقال دانش را درباره اکتشافات جدید یا محصولات جدید ممکن می‌سازد، بلکه دانش مربوط به رفتار انسانی را نیز منتقل می‌تواند. این امر در مورد دولتها به عنوان یک قانون انضباطی مهمی می‌تواند تلقی گردد. اگر دولتها آگاه باشند که نمی‌توانند اعمال خود را از دید مجتمع جهانی پنهان کنند، این را باید بدانند که برای هر نقض حقوق باید بهائی بپردازند.

سرانجام، دنیا سالمتر خواهد شد. اکثر مردم طولانی‌تر زندگی می‌کنند، بهتر تغذیه می‌شوند و بطور کلی از هر مرحله تاریخ انسانی قبلی بهترند. ملل آگاه جهان می‌دانند که بامعاضدت و تعاون می‌توانند

بقیه از صفحه ۴۳

تعاونی‌های کار می‌باشند. این تعاونی‌ها نمونه‌هایی از خوداشتغالی مردم بصورت مولد می‌باشند.

این مثال‌ها فقط انواع و رده‌هایی از تعاونی‌های کار را نشان می‌دهد. منافع تعاونی‌های کار که سریعاً رو به رشد است

موقعیتهای خوب را برای همه بهبود بخشند.

هنوز مسائلی حل نشده از قبیل جنایت، مواد مخدر، از هم پاشیدگی خانوادگی، فقر، و در بعضی نقاط دنیا، گرسنگی، خطر و ناامیدی وجود دارد که موجب سرافکندگی است. اگر توجهی به دفع یا کاهش این مسائل بشود، دلیلی وجود ندارد که دنیا در ۲۰۲۰ مکان بهتری نشود.

HAMISH MCRAE.

THE WORLD IN 2020

POWER, Culture and

Prosperity - Harvard

Business School Press,

Boston, Massachusetts.

هم روی نیاز مشاغل بطور عمده اثر داشته و هم در منافع فزاینده تحصیلات بهتر و هم روی مردم هوشمند سیاسی برای آنکه روی مشاغل خود کنترل بیشتری داشته باشند.

برای کسب اطلاعات بیشتر به جداول، نمودارها و ضمائم پیوست نگاه کنید.

۱- این عنوان ترجمه عبارت "PRODUCER CO OPERATIVES" می‌باشد. در فارسی استعمال عبارت "تعاونی‌های تولیدکنندگان" معنی دارتر است. مترجم.

۲- MAPLE PRODUCTS

۳- براساس تقسیمات کشوری کانادا، این کشور از ده ایالت و دو قلمرو تشکیل گردیده و بصورت غیرمتمرکز (فدرال) اداره می‌شود. مترجم

۷- ۱۵۰ نفر کارمند و کارگر صحیح بنظر نمی‌رسد. مترجم

۸- این عبارت ترجمه "WORKERS' CO OPERATIVES" می‌باشد. اینگونه تعاونی‌ها که در قانون

شرکت‌های تعاونی مصوب سال ۱۳۵۰ بعنوان تعاونی‌های کار ذکر شده‌است، به منظور تولید کالا یا انجام خدمات با عضویت افرادی که نیروی کار خود را در اختیار شرکت می‌گذارند تشکیل می‌شود. عنوان مناسب دیگر برای این نوع تعاونی عبارت "تعاونی‌های خود اشتغالی" می‌باشد. مترجم

۴- این مجموعه شامل ۱۵ جدول، ۶ نمودار و ۹ ضمیمه است. در این ترجمه فقط جداول، ضمیمه‌ها که مربوط به متن است تحت عنوان پیوست آورده شده است.

۵- در قانون شرکت‌های تعاونی مصوب ۱۳۵۰ بجای این عبارت "تعاونی‌های مصرف‌کنندگان" به کار رفته است.

6. Direct Charge